

Psalm 21

Septuaginta (LXX)

1 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήμψεως τῆς ἔωθινῆς ψαλμὸς τῷ δαυιδ

2 οὐκ θεός δικαιοσύνης μου πρόσχες μοι ἵνα τί ἐγκατέλιπές με μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου

3 οὐκ θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας καὶ οὐκ εἰσακούσῃ καὶ νυκτός καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί

4 σὺ δὲ ἐν ἀγίοις κατοικεῖς οὐκέπαινος ισραὴλ

5 ἐπὶ σοὶ ἥλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἥλπισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς

6 πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν ἐπὶ σοὶ ἥλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν

7 ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος ὅνειδος ἀνθρώπου καὶ ἐξουδένημα λαοῦ

8 πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν ἐκίνησαν κεφαλήν

9 ἥλπισεν ἐπὶ κύριον ῥυσάσθω αὐτόν σωσάτω αὐτόν ὅτι θέλει αὐτόν

10 ὅτι σὺ εἶ οὐκέπασας με ἐκ γαστρός ή ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου

11 ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας ἐκ κοιλίας μητρός μου θεός μου εἶ σύ

12 μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ ὅτι θλῖψις ἐγγύς ὅτι οὐκ ἔστιν οὐδεὶς βοηθῶν

13 περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί ταῦροι πίονες περιέσχον με

14 ἥνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν ὡς λέων ὁ ἀρπάζων καὶ ὠρυόμενος

15 ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρός τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου

16 ἐξηράνθη ὡς ὁστρακον ἡ ἰσχύς μου καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με

17 ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με ὥρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας

18 ἐξηρίθμησα πάντα τὰ ὀστᾶ μου αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με

19 διεμερίσαντο τὰ ἴματά μου ἔαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον

20 σὺ δέ κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου εἰς τὴν ἀντιλήμψίν μου πρόσχες

21 ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου

22 οῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου

23 διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε

24 οἱ φοβούμενοι κύριον αἰνέσατε αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα ιακωβ δοξάσατε αὐτὸν φοβηθήτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα ισραὴλ

25 ὅτι οὐκ ἔξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισεν τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ οὐδὲ ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέν μου

26 παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτὸν

27 φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται καὶ αἰνέσουσιν κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτὸν ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος

28 μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου πᾶσαι αἱ πατριαι τῶν ἐθνῶν

29 ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν

30 ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ

31 καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη

32 καὶ ἀναγγελοῦσιν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριος